

STENUNGSUNDS
KOMMUN

OBS! Häfta inte ihop då det försvårar vår handläggning

Ansökan om plats för nedgrävning av häst

Datum:

Uppgifter om hästägaren

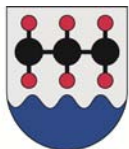
Namn	Telnr, dagtid
Adress	Postadress
Personnummer	

Uppgifter om fastigheten

Fastighetsbeteckning	
Fastighetsägare	Tel nr dagtid
Adress	Postadress
Undertecknad fastighetsägare medger att angiven häst får grävas ner på angiven plats på ovanstående fastighet:	
Datum	Underskrift

Uppgifter om hästen

Hästens namn	Id
Hästens ras	
Var smittsam sjukdom orsak till hästens död?	
Dödsorsak	
Hästen avled/planeras att avlivas, datum:	

STENUNGSUNDS
KOMMUN

Beslut om plats för nedgrävning av häst

Hästen bör grävas ner till ca 1,5 m djup, i övrigt i enlighet med Jordbruksverkets anvisningar, se nedan.

Platsen besökt, datum: _____

Platsen, markerad på bifogad karta, godkänns för nedgrävning av häst, i enlighet med Jordbruksverkets föreskrifter SJVFS 2006:84 (2014:43 2 kap §27), under förutsättning att fastighetsägaren godkännt platsen, samt att djuret inte lidit av en smittsam sjukdom.

Vid eventuell försäljning av fastigheten skall den nya fastighetsägaren informeras om platsen, då det vid senare tillfälle skulle kunna uppkomma en olägenhet i samband med denna.

Datum

Underskrift

Namnförtydligande: _____

Miljö- och hälsoskyddsinspektör
Stenungsunds kommun

Överklagandehänvisning bifogas.

Nedgrävning

Nedgrävning ska alltid ske på ett sådant djup att vilda djur inte kan komma åt det döda djuret.

Den grav som grävs ska vara så djup att djuret kan täckas med minst 1,5 m jord. Detta innebär, för en normalstor häst, att graven bör vara ca 2-3 m bred och ca 2,5-3 m djup. Som ett riktmärke kan beräknas att för en normalstor häst bör ca 3,6 m³ grävas upp.

Jorden bör grävas upp och läggas på ena sidan av graven så att det går lätt att tippa ner hästen. Eventuellt förorenad jord skrapas av och läggs i graven. Graven ska täckas med jord så att det bildas en svag ås över denna och jorden ska packas så att rovdjur inte kommer åt djuret. Vet man att man har problem med större rovdjur i området, kan det vara en idé att lägga ner större stenar i gropen för att försvåra för dessa djur att komma åt hästen.

Hästen ska helst grävas ner omedelbart. Om detta inte är möjligt ska hästen, i väntan på nedgrävning, förvaras på ett sådant sätt att den inte kan utgöra en smittorisk. Vintertid kan tjälen försvåra eller t.o.m. omöjliggöra nedgrävning. Om hästen kan förvaras i fryst tillstånd, och på ett sådant sätt att vilda djur inte kan komma åt det, kan det vara acceptabelt med en viss fördröjning innan nedgrävningen. Om detta inte är möjligt måste transport till destruktionsanläggning ordnas.

Vad som sagts ovan gäller framför allt djur där smittsam sjukdom inte kan uteslutas som dödsorsak. För nedgrävning av mindre sällskapsdjur kan nedgrävningen anpassas något efter lokala förhållanden.

Döda djur får inte läggas i gödselstackar, då detta material sedan sprids.

Redan befintliga deponier kan med fördel utnyttjas för nedgrävning av djurkroppar under förutsättning att deponin ligger inom ett sådant område där nedgrävning får ske (för undantagsområden, se SJVFS 2006:84, bilaga 2), alternativt att det djur som ska grävas ned är av sådant slag (t ex sällskapsdjur) att nedgrävning är möjlig även utanför undantagsområde. Samma principer gäller för nedgrävning på deponi som för nedgrävning i övrigt.

Om spill uppkommer trots försiktighetsåtgärder, måste detta samlas upp och marken saneras. Efter nedgrävningen måste de delar av fordon som kommit i kontakt med djuret, liksom behållare och arbetsredskap, noggrant rengöras och därefter desinficeras.

Baserat på Jordbruksverkets bilaga till vägledning med Dnr 38-4673/10